

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

ARREST

**nr. 242.275 van 10 september 2018
in de zaak A. 226.031/IX-9365**

In zake: Michiel KERSTENS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Christophe Vangeel
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Lange Lozanastraat 24
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VZW SPIJKER
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jim Deridder
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Mechelsesteenweg 210A
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 30 augustus 2018, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 17 augustus 2018 van de beroepscommissie voor het Vrij Technisch Instituut Spijker te Hoogstraten waarbij de beslissing van de delibererende klas-senraad om aan Michiel Kerstens een oriënteringsattest B toe te kennen met clausulering voor “technisch secundair onderwijs” wordt gehandhaafd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 6 september 2018, om 10.00 uur.

Staatsraad Bert Thys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Christophe Vangeel, die verschijnt voor de verzoevende partij en advocaat Jim Deridder, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Diane Mareen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is tijdens het schooljaar 2017-2018 leerling van het eerste leerjaar van de derde graad, studierichting Toerisme, aan het Vrij Technisch Instituut (VTI) Spijker te Hoogstraten.

3.2. Bij het einde van het schooljaar behaalt hij een jaartotaal van 62,2% van de punten, met tekorten voor het vak ‘natuurwetenschappen’ (47,7%), het vak ‘toegepaste informatica’ (46,6%) en het vak ‘wiskunde’ (30,7%).

De delibererende klassenraad beslist dan om aan verzoeker een oriënteringsattest B toe te kennen met clausulering voor “technisch secundair onderwijs”. De klassenraad adviseert “de overstap naar het volwassenenonderwijs”.

Als motivering van zijn beslissing vermeldt de klassenraad:

“3 tekorten waarvan 1 waarschuwing vak (wiskunde) resulteren in een B-attest.

Remediëring voor wiskunde onder de vorm van extra oefeningen had niet het gewenste effect.

Remediëring voor toegepaste informatica onder de vorm van voorbereidings-oefeningen werd niet opgevolgd

Remediëring voor natuurwetenschappen onder de vorm van verbetering van testen en aanleggen van begrippenlijst werden niet opgevolgd.

Er werd gecommuniceerd via oudercontact.”

3.3. Het door verzoeker aangevraagde overleg leidt tot de beslissing van de schooldirectie dat “de elementen die [verzoeker] heeft aangebracht, geen nieuwe bijeenkomst van de delibererende klassenraad rechtvaardigen”.

3.4. Op 6 juli 2018 stelt verzoeker tegen het hem toegekende oriënteringsattest B een beroep in bij het schoolbestuur.

Hij voert voor de beroepscommissie de schending aan van de materiële- en de formelemotiveringsplicht en van het redelijkheidsbeginsel. Hij besluit zijn argumentatie daarover als volgt:

“De drie tekorten die verzoeker behaalde zijn algemene vakken met beperkte impact op zijn studierichting. Zowel het tekort van toegepaste informatica als het vak natuurwetenschappen beslaat 1 lesuur in het 5e jaar toerisme. Geen van beide vakken kennen een vervolg in het 6e jaar toerisme. Wiskunde is ook een vak dat slechts 2 lessen gegeven wordt en in het 6e niet toeneemt naargelang de belangrijkheid of aantal uren.

De tekorten voor natuurwetenschappen (47,7%) en toegepaste informatica (46,6%) zijn slechts minieme tekorten. Voor wiskunde (30,7%) erkent verzoeker het probleem en doet hij er ook alles aan om dit aan te pakken, dit mag echter niet de reden zijn waarom verzoeker zijn diploma in de richting Toerisme niet kan halen.

Verzoeker heeft reeds eerder aangegeven dat hij voor wiskunde bijles zal nemen en hij ervoor open staat een vakantietaak te maken. Op deze manier wil verzoeker zich volledig voorbereiden op het nieuwe schooljaar.

De oorzaak waarom verzoeker slechts wisselend is ingegaan op de aangeboden remediëringsoefeningen die werden aangeboden is omdat de gekregen oefeningen identiek waren aan de oefeningen in de klas waardoor verzoeker onvoldoende inzicht had om deze op zelfstandige basis te maken. Zo heeft

verzoeker ook extra uitleg aan medeleerlingen gevraagd die hem dan af en toe verder konden helpen, maar dit ook soms niet volstond wegens foutieve uitleg.

De extra uitleg die werd aangeboden tijdens de middagpauze heeft verzoeker vaak bijgewoond en dat kan de leerkracht bevestigen.

Verzoeker betreurt dat hij nooit de mogelijkheid heeft gekregen om gebruik te maken van formulekaarten. Hij dacht dat dit enkel gebruikt mocht worden als men een vastgesteld leerprobleem had maar dit is dus niet zo. De leerkracht wiskunde heeft hier echter nooit iets over gezegd terwijl die kaart alles van theorie omvatte en het veel gemakkelijker had kunnen maken voor verzoeker. Dit is echter een zeer onzorgvuldige handelwijze aangezien de leerkracht wist dat verzoeker problemen ondervond met het vak Wiskunde.

Nogmaals benadrukt verzoeker dat de resultaten voor zijn richtingspecifieke vakken en de taalvakken wel zeer goed zijn.

Om deze redenen vragen verzoekers om gehoord te worden en de beslissing te herzien en dat een A-attest zou worden toegekend.

Verzoekers hebben geen bezwaar om indien de interne beroepscommissie dit nodig acht een alternatieve maatregel uit te voeren teneinde alle twijfel over het kunnen van verzoeker weg te nemen (vakantietaak, bijkomend proef, literatuurstudie, ...).”

3.5. Op 17 augustus 2018 wordt verzoeker door de beroepscommissie gehoord.

Na beraadslaging neemt de beroepscommissie de thans bestreden beslissing om het aan verzoeker toegekende oriënteringsattest B met clausulering voor “technisch secundair onderwijs” te handhaven.

De beroepscommissie oordeelt:

“verwijzende naar de motivatie van de klassenraad, na bijkomende argumentatie uiteengezet in het hoger beroep en in het bijkomend verzoekschrift is de commissie van oordeel dat naar de toekomst kijkende er geen kans bestaat dat het vastgestelde probleem volgend schooljaar niet meer zou bestaan omdat de commissie meent dat de oorzaak van het probleem eerder te zoeken is in een gebrek aan inzet dan wel aan een gebrek van capaciteiten (zie rapportopmerkingen omtrent inzet bij andere vakken).

Het voorstel van de leerling om bijles te nemen komt niet geloofwaardig over omdat op het einde van het vorige schooljaar al de uitdrukkelijke suggestie werd gedaan door de klassenraad om bijles / remediëring te volgen het geen niet gebeurde en omdat dezelfde suggestie door de leerling werd gedaan bij het kerstrapport er toen evenmin bijles / of de aangeboden remediëring werd gevolgd.

Het argument van de leerling dat de tekorten slechts bijvakken betreft kan niet aanvaard worden. Alle vakken in het curriculum zijn immers belangrijk in het kader van de opleiding.”

IV. Herinnering aan de schorsingsvoorwaarden

4. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de vordering tot schorsing.

V. Uiterst dringende noodzakelijkheid

Uiteenzetting

5. Verzoeker beroept zich, wat de uiterst dringende noodzakelijkheid van zijn vordering betreft, op het dreigende verlies van een schooljaar doordat hij met het toegekende oriënteringsattest zijn normale studieloopbaan niet kan voortzetten. Hij laat gelden dat een uitspraak over een gewone procedure tot schorsing te laat zou komen “om nog alle verloren tijd in te halen van het zesde jaar waarnaar hij dan wel zou mogen overgaan”. Volgens verzoeker is “[d]e verloren tijd [...] reeds aan het lopen en moet [deze] ten allen koste beperkt worden zodat een mogelijke positieve beslissing van een A attest nog zin zou kunnen hebben”.

Voorts stelt verzoeker dat hij de bestreden beslissing op 20 augustus 2018 heeft ontvangen, zodat hij “voldoende diligent [heeft] gehandeld bij het instellen van huidig schorsingsverzoek”.

Beoordeling

6. Terecht betwist de verwerende partij verzoekers uiteenzetting van de uiterst dringende noodzakelijkheid van zijn vordering niet.

Het mag immers vaste rechtspraak van de Raad van State heten dat het dreigende verlies van een schooljaar – waarvan ook verzoeker met reden gewag maakt – een nadeel uitmaakt dat binnen een gewone schorsingsprocedure niet tijdig kan worden gekeerd.

Verzoeker heeft bovendien niet getalmd bij het instellen van zijn vordering.

De voorwaarde van de uiterst dringende noodzakelijkheid van de vordering is dan ook vervuld.

VI. Ernst van het enige middel

Standpunt van de partijen

7. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van “de motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel”. Hij laat gelden dat de bestreden beslissing gesteund is op motieven die niet correct zijn en dat ze niet antwoordt op “de talrijke elementen die in het kader van het intern beroep werden opgeworpen”.

Volgens verzoeker is het argument van de beroepscommissie betreffende de vermeende oorzaak van het probleem, namelijk een gebrek aan inzet, ongegrond. De verwijzing in de bestreden beslissing naar de rapportopmerkingen omtrent zijn inzet bij “andere vakken” gaat niet op, aangezien hij voor die vakken slaagde, zodat niet kan worden ingezien hoe dergelijke opmerkingen het toegekende B-attest zouden kunnen verantwoorden. Dit geldt des te meer, zo stelt

verzoeker, nu niet duidelijk wordt gemaakt hoe hij met die beweerde gebrekkige inzet wel kon slagen in het eerste leerjaar van de derde graad, maar hij absoluut geen slaagkansen zou hebben in het tweede leerjaar van diezelfde graad.

Verzoeker maakt voorts bezwaar tegen het standpunt van de verwerende partij over het belang van alle vakken van de opleiding. Volgens verzoeker hecht de beroepscommissie “foutief” een groot belang aan de vakken ‘wiskunde’, ‘toegepaste informatica’ en ‘natuurwetenschappen’ in de studierichting die hij volgt, en gaat zij ten onrechte eraan voorbij dat de twee laatstgenoemde vakken wegvallen in het tweede leerjaar van de derde graad. Hij betoogt dat niet mag worden ingezoomd op individuele tekorten zonder deze in een totaalbeeld te kaderen, rekening houdend met het richtingspecifieke karakter van de betrokken vakken, het aantal uren dat ze worden gegeven en een afweging van de tekorten met de positieve resultaten voor andere vakken. Hij stelt dat de bestreden beslissing niet duidelijk maakt op welke wijze zijn tekorten of zelfs slaagcijfers voor de andere vakken in verband staan met het toegekende B-attest. Verzoeker benadrukt nog dat het toekennen van een B-attest een prospectieve benadering veronderstelt en dat niet kan worden ingezien hoe vakken die niet meer terugkomen, problematisch zouden kunnen zijn in een volgend leerjaar. Wat het vak ‘wiskunde’ betreft, wordt dan weer niet aangetoond op welke wijze zijn tekort voor dit vak met zich meebrengt dat hij geen slaagkans heeft in het tweede leerjaar van de derde graad.

Verzoeker laat ten slotte gelden dat de bestreden beslissing geen rekening houdt met de grieven die hij heeft aangevoerd in zijn “intern beroep”, noch daarop een antwoord geeft.

8. De verwerende partij betoogt in haar nota dat, wat de aangevoerde schending van de formelemotiveringsplicht betreft, er rekening mee moet worden gehouden dat de bestreden beslissing verwijst naar de motivering van de delibererende klassenraad, zodat die motivering samen met de overwegingen van de beroepscommissie in rekening moet worden gebracht.

Voorts stelt zij dat verzoeker ten onrechte in de bestreden beslissing leest dat “er ‘geen’ probleem is met kennis of capaciteit”. De vermelding dat de oorzaak “eerder” gelegen is in de studiehouding, is volgens haar “een – ruimhartige – inschatting die haar grondslag vindt in de vaststelling dat verzoeker doorheen het schooljaar geen, of alleszins veel te weinig, gevolg heeft gegeven aan de vele remediëringskansen die hem werden geboden”.

Volgens de verwerende partij mag de delibererende klassenraad wel degelijk rekening houden met het studietraject, de leerhouding, de inzet en de motivatie van de leerling. Uit de bestreden beslissing van de beroepscommissie, gelezen in samenhang met de beslissing van de klassenraad, blijkt dat in hoofddorde wordt verwezen naar het gemis aan remediëringsinspanningen van verzoeker voor de drie vakken waarop hij een jaartekort behaalde. Dat de beroepscommissie aanstipt dat een gebrek aan inzet ook merkbaar was bij andere vakken, doet daaraan geen afbreuk. Op grond van verzoekers studieverleden en zijn resultaten en rapportcommentaren tijdens het voorbije schooljaar kan, zo stelt de verwerende partij, niet ernstig worden beweerd dat een ommezwaaai in de studiehouding waarschijnlijk is.

De verwerende partij laat nog gelden dat verzoeker ten onrechte argumenteert dat een verkeerd gewicht is gegeven aan de vakken waarop hij een jaartekort behaalde. Het vak ‘wiskunde’ kan bezwaarlijk als een bijvak worden beschouwd en het daarop behaalde tekort is geen beperkt tekort. Wiskunde zou bovendien in de andere studierichtingen van het TSO op dezelfde wijze aan bod komen. Een aantal competenties van de vakken ‘toegepaste informatica’ en ‘natuurwetenschappen’ zijn in het tweede leerjaar van de derde graad dan weer geïntegreerd in andere technische vakken.

De verwerende partij betwist ten slotte verzoekers betoog “dat het ontbreekt aan een globale beoordeling”.

Beoordeling

9. De bestreden beslissing kent aan verzoeker bij het einde van het eerste leerjaar van de derde graad, studierichting Toerisme, een oriënteringsattest B toe met clausulering voor “technisch secundair onderwijs”.

Een dergelijk B-attest betekent luidens artikel 39 van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2002 ‘betreffende de organisatie van het voltijds secundair onderwijs’ “dat de leerling het leerjaar met vrucht beëindigd heeft in de betrokken school en derhalve tot het volgend leerjaar mag worden toegelaten, behalve in bepaalde onderwijsvormen en/of onderverdelingen”. Artikel 38, 1°, van hetzelfde besluit preciseert dat een leerling “met vrucht” het eerste leerjaar van de derde graad beëindigt “indien hij in voldoende mate de doelstellingen die in het leerplan zijn opgenomen heeft bereikt en aldus bekwaam wordt geacht zijn studies voort te zetten in het volgend leerjaar”.

10. Het toekennen van een B-attest vereist van de beroepscommissie een ‘prospectief’ – dit wil zeggen: een vooruitziend en toekomstverkenkend – onderzoek. De leerling is immers geslaagd, heeft de leerplandoelstellingen “in voldoende mate” bereikt en wordt geacht zijn studies te kunnen voortzetten. Toch oordeelt de beroepscommissie dat de betrokken leerling in het volgende schooljaar bepaalde studierichtingen niet aankan. Met dit oordeel stelt de beroepscommissie zich als het ware in de plaats van de delibererende klassenraad van het volgende schooljaar, tot wiens autonomie het zou behoren om over het al dan niet slagen voor dat schooljaar te oordelen. De clausulering beperkt ook de principiële vrijheid van studiekeuze in hoofde van de leerling of, desgevallend, zijn ouders.

De delibererende klassenraad of de beroepscommissie kan op grond van zwakke studieresultaten een onderbouwd advies geven om een studierichting te ontraden, of zelfs een formele waarschuwing, of kan vakantietaken opleggen, maar de uiteindelijke verantwoordelijkheid laten bij de leerling die, het weze herhaald, geslaagd is verklaard. De beroepscommissie die een B-attest toe-

kent, verkiest evenwel in de plaats van die leerling de studiekeuze gedeeltelijk te bepalen.

11. Om de zo-even vermelde reden mag van een beroepscommissie die beslist een oriënteringsattest B toe te kennen, een sterk doorgedreven motivering worden verwacht, zowel vanuit formeel oogpunt – de uitdrukkelijke en afdoende vermelding van de motieven in de deliberatiebeslissing – als vanuit materieel oogpunt – de aanwezigheid van een deugdelijke grondslag van die beslissing in het dossier. De beroepscommissie moet daarom met overtuigende motieven aantonen dat de kansen van de betrokken leerling om te slagen voor het volgende leerjaar van dezelfde studierichting zo miniem zijn, dat hem zelfs niet de mogelijkheid mag worden geboden dat volgende leerjaar in die studierichting aan te vatten. Zij moet daartoe haar prospectieve beslissing om een B-attest uit te reiken steunen op de concrete en objectieve gegevens van het individuele dossier van de betrokken leerling.

12.1. In dit geval verwijst de beroepscommissie in de bestreden beslissing vooreerst naar “de motivatie van de klassenraad”, die zij aldus lijkt bij te vallen. Die “motivatie” is op het eerste gezicht evenwel beperkt tot de vermelding dat er “3 tekorten” zijn, “waarvan 1 waarschuwingvak (wiskunde)” en voorts de vermelding dat de remediëring voor wiskunde niet het gewenste effect heeft gehad en de remediëringen voor toegepaste informatica en natuurwetenschappen niet werden opgevolgd. Daarmee is evenwel helemaal niet duidelijk gemaakt dat die tekorten en vaststellingen aangaande de remediëringen het besluit verantwoorden dat verzoeker, niettegenstaande hij het eerste leerjaar van de derde graad Toerisme met vrucht heeft beëindigd, geen redelijke kans maakt om ook het tweede leerjaar van diezelfde graad met succes te volgen en af te ronden. Dit klemmt des te meer daar de vakken ‘natuurwetenschappen’ en ‘toegepaste informatica’ volgens verzoeker, die daarin niet wordt tegengesproken door de verwerende partij, als zodanig geen deel meer uitmaken van het opleidingsprogramma van dat tweede jaar. Weliswaar stelt de verwerende partij in haar nota dat een aantal competenties van de voornoemde vakken in het tweede leerjaar van de derde graad van het TSO

geïntegreerd zijn in andere technische vakken, maar uit niets blijkt dat die bedenking, die bij gemis aan concrete onderbouwing overigens niet meer is dan een bewering, (mede) aan de grondslag ligt van de beslissing van de beroepscommissie. Wat het vak ‘wiskunde’ betreft, legt de beroepscommissie dan weer helemaal geen verband met het opleidingsprogramma van het tweede leerjaar van de derde graad en toont zij niet aan dat de resultaten van verzoeker voor dit vak in het eerste leerjaar van de derde graad een reëel obstakel vormen voor zijn slaagkansen in het tweede leerjaar van die graad.

In de mate dat de beroepscommissie in de bestreden beslissing voorts “het vastgestelde probleem” toeschrijft aan “een gebrek aan inzet”, veeleer dan aan “een gebrek van capaciteiten”, dient te worden opgemerkt dat een gebrek aan inzet weliswaar door de delibererende klassenraad of de beroepscommissie mede in aanmerking mag worden genomen bij de beoordeling van de bekwaamheid van de leerling om ook het volgende leerjaar met vrucht af te leggen, maar dat die niet vermag alléén daarmee rekening te houden. Een leerling mag immers verwachten dat zijn negatieve studiehouding gesanctioneerd is in de punten voor dagelijks werk of permanente evaluatie en dat er aldus rekening mee is gehouden. Voor zover de studiehouding daarnaast en daarenboven ook nog in aanmerking wordt genomen voor de eindbeoordeling, lijkt ze niet als enige of doorslaggevende beweegreden te mogen dienen, maar enkel andere motieven te mogen aanvullen of versterken. Volgens de bestreden beslissing is ze op het eerste gezicht evenwel een determinerend motief.

Voor zover de beroepscommissie ten slotte in de bestreden beslissing op de argumentatie van verzoeker betreffende de ontoereikende grondslag die voor het toegekende oriënteringsattest B kan worden gevonden in de tekorten voor natuurwetenschappen, toegepaste informatica en wiskunde, antwoordt dat “[a]lle vakken in het curriculum [...] belangrijk [zijn] in het kader van de opleiding”, zij herhaald dat de bedoelde tekorten op zich de aangevochten clausulering niet kunnen verantwoorden en de bestreden beslissing nalaat aan te tonen, in relatie tot het opleidingsprogramma van het tweede leerjaar van de derde graad Toerisme,

op welke wijze deze tekorten een succesvolle voortzetting van verzoekers schoolloopbaan in de weg staan.

12.2. Het enige middel is derhalve alvast ernstig voor zover het de deugdelijkheid van de in de bestreden beslissing vermelde motieven betwist.

13.1. Daarenboven mag een leerling die gebruik maakt van de verhaalmogelijkheid tegen de beslissing van de delibererende klassenraad en aldus een samenkost van de beroepscommissie uitlokt, verwachten dat deze commissie kennisneemt van zijn grieven, ze beoordeelt en beantwoordt. Het bestaan en de zin van een beroepsprocedure vereisen dat de motivering van de beslissing van de beroepscommissie er blijk van geeft dat de bezwaren van de leerling daadwerkelijk in overweging zijn genomen en in de nieuwe beoordeling zijn betrokken, dat de leerling begrijpt waarom die argumenten de beroepscommissie niet konden overtuigen en dat ten minste een uitdrukkelijk antwoord wordt gegeven op de vragen die voor de leerling blijkens zijn beroepschrift van wezenlijk belang zijn en die, mochten ze terecht gesteld zijn, mogelijk tot een voor de leerling gunstiger resultaat leiden.

Een beroepscommissie moet daarbij extra omzichtig handelen én motiveren in het geval zij een leerling, die geslaagd is verklaard, toch middels een B-atteat de toegang ontzegt tot bepaalde studierichtingen.

13.2. Verzoeker heeft omstandig zijn grieven tegen de beslissing van de delibererende klassenraad voorgelegd aan de beroepscommissie.

Hij argumenteerde onder meer dat de vakken ‘toegepaste informatica’ en ‘natuurwetenschappen’ in het tweede leerjaar van de derde graad niet meer tot het opleidingsprogramma behoren en dat op geen enkele wijze wordt gemotiveerd waarom die tekorten hem in de toekomst zouden verhinderen te slaan voor de gekozen studierichting. Hij liet ook gelden dat het vak ‘wiskunde’ slechts twee lesuren omvat en dat het belang ervan in het volgende leerjaar niet zal

toenemen. Hij benadrukte zijn goede resultaten voor de richtingspecifieke vakken. Hij ging in op de verwijten die hem door de klassenraad werden gemaakt met betrekking tot de opvolging van de aangeboden remediëring en hij plaatste die in een bepaalde context. Hij maakte een vergelijking met de evaluatie van een andere leerling. Hij stelde ten slotte een alternatieve maatregel voor.

Deze argumentatie heeft vanwege de beroepscommissie in de bestreden beslissing evenwel geen antwoord gekregen.

13.3. Ook in zoverre voldoet de motivering van de bestreden beslissing niet en heeft de beroepscommissie haar beslissing niet met de vereiste zorgvuldigheid genomen.

14. Het enige middel is ernstig.

15. Uit wat voorafgaat volgt dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden toegewezen.

BESLISSING

De Raad van State beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van 17 augustus 2018 van de beroepscommissie voor het VTI Spijker te Hoogstraten waarbij de beslissing van de delibererende klassenraad om aan Michiel Kerstens een oriënteringsattest B toe te kennen met clausulering voor “technisch secundair onderwijs” wordt gehandhaafd.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 10 september 2018, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Bert Thys,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Bert Thys